

MASSADA SABADELL

EN PORTADA

EDITORIAL

Quina calor que fa, oi? És normal, som a l'estiu i a l'estiu al nostre país sempre fa calor. També és l'època en que la majoria fem vacances. N'hi ha que les faran al juliol i n'hi ha que les faran a l'agost però, qui més qui menys, siguin molts o pocs dies, gaudirem d'unes ben merescudes vacances. Massada Sabadell no en serà una excepció. Així doncs, dir-vos que "tanquem per vacances" i retornarem al setembre amb el número 6 que serà el que iniciarà la nova temporada. Degut a aquest fet, el número que us presentem és el corresponent als mesos de juliol i agost. En ell hi podreu trobar, com sempre, una mica de tot. Parlarem sobre una de les qualitats que caracteritzen d'una manera singular a Israel: la seva creativitat. Us recomanarem la lectura del darrer llibre de Meir Shalev "El chico de las palomas". Us informarem sobre un invent israelià que pot facilitar i molt la vida quotidiana d'aquelles persones que han patit una lesió medul·lar. També recordarem Matias Sindelar, l'home que va fer-li el gol més bonic al III Reich. Li direm "a reveure" a Raphael Schutz, etc... Tot amb la millor voluntat d'informar-vos sobre la realitat d'un poble i d'un país que, en masses ocasions, no se li sol dispensar el tracte que es mereix. Així doncs, l'equip de redacció de Massada Sabadell us vol desitjar un molt bon estiu, unes bones vacances i que, com sempre, també us desitgem que gaudiu de la seva lectura. Fins al setembre!

CONTACTA'NS

massadasabadell@gmail.com

Israel és creativitat

El llibre Sagrat, quan parla de la terra d'Israel, la descriu com la terra de la "llet i la mel".

Segurament en una època podrem dir que fou així, però tant els que des de fa centenars d'anys hi havien viscut, com especialment aquells que al llarg del segle xx hi van retornar, comprovaren que la realitat els hi ofería unes condicions molt dures per poder desenvolupar la seva vida.

Malgrat això se'n van sortir i podem afirmar, sense por a equivocar-nos que, tant a nivell qualitatiu com quantitatiu, Israel és segurament el país més creatiu del món.

Això no és casualitat sinó que en el poble jueu es donen unes característiques que han fet possible aquesta realitat:

La suma del seu inconformisme, l'arrogància i l'irreverència (**Jutzpah**).

La valoració de la creativitat i de l'esforç com a formes d'arribar als objectius.

La tradició de posar-ho tot en dubte.

La imperiosa necessitat, des de molt joves, de prendre decisions crucials.

La recerca de competitivitat: has de fer les coses millor que ningú, sempre es pot anar més enllà, has d'aportar més que ningú...i convertir-te en un exemple per a la resta.

La percepció de les adversitats com una font d'estímul. No et quedis parat, que tot problema te una solució i tu l'has de buscar.

La capacitat de sobreposar-se a les desgràcies i als fracassos: t'has d'aixecar corrents per cercar la propera oportunitat.

La capacitat emprenedora: s'observa una clara inquietud per desenvolupar noves iniciatives superior a d'altres formes més acomodaticies.

Immigració: a diferència de la pràctica totalitat del món, aquesta és benvinguda ja que es valora l'aportació de coneixements dels seus lloc d'origen

El paper de Tzahal que va molt més enllà de l'àmbit estricte de la seguretat i en la formació dels valors dels seus membre. Es converteix en una font de nous invents que, més enllà del seu ús militar, passen a incorporar-se a les disciplines civils

I aquestes, i segurament altres variables que hem obviat, han aconseguit que Israel sigui el país amb majors percentatges en el nombre d'empreses, especialment d'alta tecnologia, en quantitat de descobriments científics i de patents, líders en empreses Start Up, biotecnològiques, agrobiològiques, informàtiques i de comunicació.

Pel que fa a la cultura i educació Israel és capdavanter mundial amb qüestions com ara el percentatge de ciutadans amb titulació universitària, així com de científics i tècnics. Lidera els rànquings de compra de llibres nous, i de museus, sense oblidar que més del 30 % de Premis Nobels són jueus.

Malgrat les dificultats per mantenir aquesta situació, la potència creativa d'Israel no s'ha de prendre com una bombolla conjuntural, sinó que cal considerar-la com una realitat permanent.

I el més important de tot, tota aquesta creativitat que s'ha pogut aplicar en tantes disciplines ha tingut, té i tindrà un clar beneficiari: la humanitat

Un llibre per llegir...

EL CHICO
DE LAS
PALOMAS
MEIR SHALEV

«Uno diálogos brillantes
y unos personajes inolvidables.»
The New York Times
Review of Books

Meir Shalev és un escriptor prolífic, fill del poeta [Itzhak Shalev](#) que va néixer a [Nahalal](#), [Israel](#), l'any 1948, el mateix any en que es va crear l'Estat d'Israel.

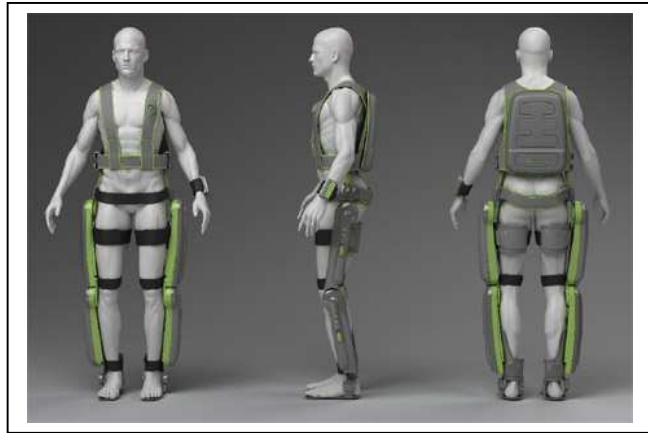
Ha publicat llibres de ficció, de no ficció i també ha escrit per a infants. D'igual forma ha treballat en ràdio i televisió i col·labora amb una columna setmanal al diari [Yediot Ahronot](#)

És considerat com un dels grans narradors de la seva generació. Amb un estil propi que combinat amb les referències al seu país i el tractament del factor sentimental, l'ha fet mereixedor d'un gran prestigi, tal com ho demostren la concessió de diversos premis, tant a Israel, com a França, Itàlia,....,així com la traducció de les seves obres a més de 20 idiomes.

El llibre que avui us presentem és el darrer que ha estat traduït al castellà: *“El chico de las palomas”*. En aquest, Shalev ens proposa una història inoblidable, narrada alhora amb humor i sensibilitat. El llibre ens remunta a l'any 1948. Durant la guerra, la utilització de coloms missatgers era habitual per fer arribar les ordres als camps de batalla. Un jove soldat que es ferit mortalment, poc abans de morir, utilitza un d'aquests coloms per a fer arribar un missatge a la noia que ha estimat des que eren nens. Gairebé trenta anys després, aquest fet retorna quan un guia israeli Yair Mendelsohn que acompanya a turistes que desitgen albirar aus, estableix amistat amb un client que en la seva joventut va ser testimoni d'aquell fet. El tendre primer amor del noi dels coloms i el passat familiar de Yair estan misteriosament entrelligats. D'igual forma, trobarà que el seu present està afectat per les revelacions que compartirà amb aquesta coneixença.

Un exoesquelet que permet als lesionats medul·lars aixecar-se, caminar i pujar escales

L'empresa israelí ARGO MEDICAL TECHNOLOGIES ha creat l'exoesquelet REWALK, el qual permetrà adquirir mobilitat i per tant autonomia, a persones amb paràlisi en les cames.

REWALK, és una estructura que funciona amb un motor elèctric, alimentat per una bateria, i que permet, mitjançant un seguit de sensors que envien senyals a un ordinador col·locat en forma de motxilla, i a un seguit motors situats a les articulacions, el desplaçament, en postura vertical, de persones amb lesions medul·lars greus.

Aquestes persones que fins ara depenien de forma exclusiva de la cadira de rodes pels seus desplaçaments, amb la utilització de REWALK podran aixecar-se, caminar, utilitzar el cotxe, pujar o baixar escales,.....

Més enllà de la bondat que representa REWALKS com a mitjà de desplaçament, hem de dir que, la utilització d'aquest aparell, pel fet de permetre mantenir la postura vertical, pot evitar els inconvenients contingents a la utilització de cadires de rodes: problemes a nivell urinari, respiratori, cardiovascular o digestiu.

El preu d'aquests aparell està per sota dels 25.000\$, que és el preu d'una cadira de rodes motoritzada.

Deia una persona que ja s'ha beneficiat de la utilització d'aquest giny que més emocionant que caminar va ser quan va poder mirar els ulls de la seva dona a la mateixa alçada.

Sens dubte, una gran notícia que ve d'Israel!

Si alguna amistat us ha enviat aquest Newsletter però voleu rebre'l a la vostra bústia electrònica, feu-nos-ho saber a massadasabadell@gmail.com. Si no voleu rebre-la més també us agrairem que ens ho indiqueu. Moltes gràcies

El personatge...

MATHIAS SINDELAR, l'home que va dir NO a Hitler

Mathias Síndelar va néixer a Kozlov (Moràvia) el 10 de febrer de 1903. Des de molt petit mostrà clares habilitats per a la pràctica del futbol. Com a professional va jugar a l'“**Àustria de Viena**”, guanyant-hi tres Copes i marcant gairebé 600 gols. Però la gran fama li arriba amb la selecció d'Àustria.

Fou integrant del que en aquell moment s'anomenà “l'**Equip Meravella**” (**Wunderteam**). Aquesta formació fou tot un referent en la dècada dels 30, acumulant de forma aclaparadora victòria darrera victòria.

Mathias Sindelar formava part del triumvirat de grans futbolistes del moment amb l'italià Giuseppe Meazza i l'húngar György Sarosi. Com a curiositat direm que la seva fama era tant gran que fou un dels primers futbolistes en fer publicitat.

En el mes de març de 1938 es produí un fet molt important: la fusió entre les seleccions d'Àustria i Alemanya. A nivell futbolístic i sense tenir en consideració altres variables, el producte resultant era immillorable. A la força i al futbol físic dels alemanys s'unia l'experiència i la fantasia dels austríacs. Fins a cinc jugadors del **Wunderteam** es van integrar en l'equip d'alemanya. Però la idea de jugar pel III Reich no li complaïa gens a Sindelar. Per a ell era impensable formar part d'un equip que era tot un estendard d'una ideologia que havia assassinat a tants companys jueus. D'una o altra forma, simulant lesions, malalties o amb qualsevol altra pretext, aconseguí evitar jugar-hi, la qual cosa no complagué gens a les autoritats alemanyes.

Però la seva sentència es produí el dia que es jugà un partit de futbol per a celebrar l'annexió austríaca a Alemanya, entre ambdues seleccions. Les circumstàncies polítiques del moment exigien que fos la selecció Germana la guanyadora.

Durant el partit es produïren tres fets claus per entendre el dramàtic final de la vida de Mathias Sindelar. En primer lloc i de forma molt valenta, es negà a fer la salutació nazi abans de començar el partit. A continuació es va passar tot el partit jugant de meravella però, a l'hora de concretar el gol, de forma poc dissimulada i seguint les consignes polítiques impartides des del vestidor, llançava fora la pilota. I finalment, quan es va cansar d'aquesta comèdia, en el minut 70 va fer el gol més valent de la història del futbol, el qual celebrà, a més, davant la llotja que presidien els jerarques nazis, els quals van veure en la conducta de Sindelar un desafiament al règim.

Aquests fets el varen convertir en tot un heroi pels austríacs i en un perillós enemic pels feixistes. Deu mesos més tard, el 23 de gener de 1939, Mathias Sindelar, ja era mort. Des de llavors, cada 23 de gener, un reduït nombre de persones reten un petit homenatge al que fou el futbolista el que li marcà el gol més bonic al III Reich.

NOA de nou entre nosaltres. Barcelona i Lorca

Noa torna a Barcelona en el marc del Festival Grec 2011. La seva actuació serà el proper 16 de juliol. Això no deixaria de ser la notícia d'un espectacle de qualitat si no fos perquè va acompanyada del recital que la cantant israeliana farà a Lorca. Amb caràcter totalment altruïu oferirà un concert per ajudar a la reconstrucció d'aquella població que va patir un terratrèmol el passat dia 11 de maig.

Concentració a favor de l'alliberament de Gilad

Quan aquest newsletter arribi a les Vostres mans, ja s'haurà dut a terme la concentració a Madrid el 10 de juliol a favor de l'alliberament de Gilad Shalit. Des de la redacció de Massada-Sabadell desitgem que aquesta concentració hagi estat un èxit de participació i hagi servit per acostar una mica més en Gilad a la seva família i al seu país. Mazal tov!

L'ambaixador Raphael Schutz torna a casa

Després de quatre anys com ambaixador d'Israel a Espanya, Raphael Schutz torna a Israel per a continuar la seva carrera diplomàtica. Ser ambaixador d'Israel En aquest país no és

gens senzill. Ell ha hagut de conviure amb una de les èpoques de més marcat antisemitisme que es coneix. També ha coincidit amb la rèmora que ha dut enllaçada tota la propaganda que s'han fet els vividors de la primera "flotilla" que els ha permès organitzar aquesta segona que no sabem ni on va, ni què pretén, a part de buscar l'autocomplaença i la financiació del modus vivendi dels organitzadors.

Per altra banda, Schutz ha tingut també la oportunitat d'anar divulgant els avenços de la societat israeliana dels quals, tant els detractors com els admiradors, ens en beneficiem.

No podem oblidar que durant la seva estada haurà tingut el plaer d'haver estat un element clau en els actes de celebració del 25è aniversari de l'establiment de relacions Espanya-Israel.

Bona sort, ambaixador!

"Nosaltres no tenim ni la mà d'obra, ni els recursos dels grans països i mai arribarem a tenir-los. L'únic que ens manté vius és la intel·ligència. No podem permetre'ns el luxe de ser mediocres"

Dan Ben-David

Profesor d'Economia i Ciències Polítiques de la Universidad de Tel Aviv

ENLLAÇOS

- ARCCI (Associació de Relacions Culturals Catalunya Israel) <http://www.arcci.cat> i també al Facebook <http://www.facebook.com/arcci.catalunya.israel>
- ASEI (Asociación Solidaridad España-Israel) <http://www.aseiweb.net/>
- Tarbut Sefarad, amics de la cultura hebrea <http://www.tarbutsefarad.com>